

**POLÍTiques
EDUCATIVES
ERRÀTIQUES**

Núria Esponellà

Esriptora

De set en set

Josep M.
Pasqual

Bunyols de PISA

Em fan gràcia, els senyors de l'OCDE que dissenyen l'informe PISA. Fa unes setmanes, ens tornaven a regalar una segona tanda de valoracions d'aquelles que acostumen a propagar als quatre vents, a bombo i platerets. Aquesta vegada els estudiants han hagut de resoldre unes proves destinades a conèixer el nivell de coneixements pràctics que tenen. Com en una gimcana d'obstacles, es tractava de resoldre una sèrie de qüestions pràctiques com ara comprar un bitllet de metro, regular el termòstat d'un aparell d'aire condicionat a distància o trobar la ruta més ràpida d'un trajecte (els joves catalans han acabat ocupant un vint-i-dosè lloc, un punt per davant de la mitjana de l'Estat).

LES PROVES PISA CADA COP s'assemblen més a un circuit de fórmula 1, curt i ras, sense matisos. El cas és que es presenten amb la mateixa solemnitat que la Constitució Espanyola, sense permetre cap mena de discrepància sobre els seus propis fonaments, i els mitjans de comunicació en fan molt de cas. Hem de millorar els resultats, segur, però la vara de mesurar dels PISA és arbitrària i no justifica que tothom, absolutament tothom –agents socials, experts, inexperts, tertulians i tota cuca viva– es vegi amb cor d'opinar sobre la vàlua dels professors, incloent-hi la secretària d'estat d'Educació, Montserrat Gomendio, comare del ministre Wert. Quina capacitat d'espolsar-se les puces que tenen els qui més haurien de fer autocrítica i estar disposats a analitzar el resultat de polítiques educatives erràtiques que només fan que empitjorar la situació.

AQUESTS DIES HE SENTIT un fotimer d'opinions i de judicis sobre el tema, un d'ells, el que esgrimeix l'economista Xavier Sala i Martín quan argumenta que els alumnes saben més sobre l'ús de les noves tecnologies que no pas els professors. Tant de bo, si és així. Llavors, els resultats de les proves PISA deuen ser erronis. Potser no ens hauríem d'alarmar tant i, en canvi, treballar conjuntament per poder remuntar el rànquing.

JOAN OLLER

L'EDUCACIÓ ÉS UN TEMA SOCIAL que inclou hàbits, maneres de fer, coherència i capacitat de cohesió. És una qüestió de formació del professorat, però també de ràtios i d'atenció a la diversitat d'alumnes cada vegada més heterogenis; és el dret a estudiar de l'alumne i, alhora, la possibilitat que trobi sortides laborals. Dels catorze als setze anys es desplega un període molt llarg per als qui no volen estudiar. Els de la meua generació, als catorze anys ja treballàvem als estius, els nostres pares ens hi empenyien, sense que això fos mal vist per ningú; guanyàvem un

petit sou i ens acostumàvem als hàbits de treball que adoben el terreny per a l'èxit en qualsevol empresa.

TAL COM ESTAN LES COSES, ¿per què no es permet als alumnes formar-se amb hores de pràctica tecnològica a partir dels catorze? A hores d'ara, no se sap com es resoldrà la FP que vol implantar la llei Wert, però si s'han de fer canvis a Catalunya, emmirallem-nos en països on funciona bé. Generalitzar la formació dual que dona tan bons resultats a Alemanya permetria recuperar la figura de l'aprenent a les empreses i remunerar-lo. Tampoc em puc estar de dir que la motivació més efectiva és la necessitat que tenim d'aconseguir una cosa, i això implica estar disposat a sortir de la zona de comoditat en qualsevol etapa de la vida. I si som part d'Europa, de passada, ¿hi hauria alguna manera de saber si els pares de l'informe PISA s'autoavaluen, si s'apliquen la recepta que ens serveixen periòdicament? Que ens ho expliquin o, si més no, ara que estem en temps propici, aprofitarem la seva medicina de gust amarg per fer bunyols.

L'educació és una qüestió de formació del professorat, però també d'atenció a la diversitat d'alumnes, cada vegada més heterogenis

'Delenda est Catalonia'

Vaig conèixer Albert Manent ara farà trenta anys. L'any 1985, Xavier Duran (l'actual director del veterà programa *El medi ambient*, de TV3) i jo mateix vam rebre l'encàrrec per part del diari *El Correo Catalán* de fer uns fascicles setmanals amb el títol *Històries de la clandestinitat*. D'aquell col·leccionable n'han quedat una trentena de quaderns i més de 700 pàgines. Duran i jo vam comptar amb un selecte equip que des de l'inici ens va guiar en la selecció i accés als continguts. Aquella mena de consell editorial estava format per Josep Moya-Angeler (aleshores director del diari), Miquel Sellarès, Jaume Sobrequés i Callicó, Eduard Pons Prades i Albert Manent.

D'aleshores ençà, he mantingut una relació constant amb Albert Manent, amb multitud d'episodis que ara no vénen al cas, tret d'un. Manent, que era un fidel seguidor de la meua trajectòria, primer al diari *El Punt*, després al diari *Avui* i ara al diari *El Punt Avui*, sempre que coincidíem, de comú a Barcelona, em preguntava per l'estat de salut del diari, i jo li havia de respondre, primer, que no el podia informar amb coneixement de causa perquè mai no he format part dels crèdits i sóc un simple col·laborador (habitual, des de l'any 1991). I, segon, li transmetia il·lusió per la manera de treballar dels periodistes i editors tallats pel patró gironí.

Aquesta il·lusió pel país (i fer diaris també és fer país), a banda de sincera, era un reconstituent per a Manent, sobretot a mesura que s'anava fent gran ("un vellet de cabell blanc", com me'l va definir un dia Sellarès, un gran amic de Manent). Però també era la meua millor manera de retornar-li la il·lusió que ell, Manent, em va encomanar a mi l'any 1985, i que intento mantenir encara ara.

Perquè avui, que no em venia de gust fer un article obituari, simplement el vull finalitzar amb un fragment de Manent, el primer que li vaig llegir i que sovint rellegeixo, *Les il·lusions de la resistència*: "Les noves generacions amb sentit nacional de vegades es pregunten com vam poder aguantar sense ofec els trenta-set anys de dictadura franquista que, de bon principi, es proposava el genocidi lingüístic i cultural: *Delenda est Catalonia*."

EN SÍSIF

